

DECIZIE

12 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul – Valeriu Doagă

Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Ala Cobăneanu

examinînd recursul declarat de creditorul banca comercială „ProCredit Bank”, societate pe acțiuni, împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2017, în cadrul procedurii de insolvență a societății cu răspundere limitată „Numex&Co”, cu privire la contestația înaintată de banca comercială „ProCredit Bank”, societate pe acțiuni asupra tabelului definitiv al creanțelor societății cu răspundere limitată „Numex&Co”,

c o n s t a t ă

La 11 iulie 2016 societatea cu răspundere limitată „Numex&Co” (în continuare – SRL „Numex&Co”) a depus în instanța de insolvență cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolvență față de sine (f.d.1).

Prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2016, s-a admis cererea introductivă depusă de debitorul SRL „Numex&Co”. S-a constatat insolvența debitorului și s-a intentat procesul de insolvență față de SRL „Numex&Co”. S-a ridicat dreptul lui Sillion Ion de administrare a SRL „Numex&Co” și s-a propus debitorului să desemneze în termen de 10 zile un reprezentant persoană fizică, pentru a reprezenta interesele societății și ale asociaților în instanța de judecată, a participa în cadrul procedurii de insolvență din numele debitorului. În vederea asigurării prompte a cauzei și prevenirii modificării stării bunurilor debitorului în perioada de pînă la intentarea procesului de insolvență, s-au aplicat măsuri de asigurare față de SRL „Numex&Co”: s-a aplicat sechestrul pe bunurile (inclusiv hârtiile de valoare), conturile bancare ce aparțin debitorului cu drept de proprietate și pe corespondența comercială; s-a interzis debitorului înstrăinarea bunurilor sale, iar în cazul bunurilor perisabile sau celor ce își pierd iminent valoarea, s-a obligat de a solicita acordul prealabil al administratorului provizoriu. S-a desemnat în calitate de administrator al insolvenței SRL „Numex&Co”, ÎI „Hanganu Dumitru”. S-a constituit comitetul creditorilor în cadrul procedurii de insolvență a debitorului SRL „Numex&Co”. S-a obligat administratorul provizoriu de a notifica creditorii SRL „Numex&Co” despre înregistrarea cererilor de validare a creanțelor în vederea întocmirii tabelului definitiv al

creanțelor în termen de 45 de zile de la intentarea procesului, adică pînă la 12 octombrie 2016; de a face un apel special în adresa creditorilor garantați cu propunerea de a preciza neîntîrziat bunurile asupra cărora dețin un drept preferențial; de a verifica, de a întocmi și de a prezenta instanței de insolvabilitate, nu mai târziu de 17 octombrie 2016, tabelul definitiv al creanțelor și un raport amănunțit asupra cauzelor și împrejurărilor care au condus la insolvabilitate, cu menționarea persoanelor cărora le-ar fi imputabile și premisele angajării răspunderii acestora în condițiile legii. S-a stabilit ședința de validare a creanțelor și prima adunare de raportare pentru 03 noiembrie 2016, ora 15.00 în incinta Curții de Apel Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfînt 73, etajul II, sala 2, cu mențiunea că dispozitivul hotărîrii se publică în Monitorul Oficial în termen de 10 zile (f.d.2-4).

La 12 octombrie 2016, creditorul BC „ProCredit Bank” SA a înaintat cerere de admitere a creanței, solicitînd admiterea cererii, validarea creanței pe care o deține față de patrimoniul SRL „Numex&Co” în sumă de 290380 de euro ca creanță garantată, garanția servind bunul imobil situat pe adresa mun. Chișinău, str. Transnistria nr.1/2 și în sumă de 280723,55 de euro ca creanță chirografară de rangul V. (f.d.5).

La 28 octombrie 2016 reprezentantul creditorului BC „ProCredit Bank” SA, Șchiopu Galina a depus contestație asupra tabelului definitiv al creanțelor, solicitînd admiterea contestației, excluderea din tabelul definitiv a creanțelor creditorilor: Roșioru Vasile în baza contractului de fidejusiune – în sumă de 765000 de euro; SA „Oldex” în baza contractului de împrumut, în sumă de 1050000 de lei; Ranga Corneliu și Neznaico Igor în baza contractului de împrumut în sumă de 27500 de euro și respingerea cererii de admitere a creanțelor respectivilor creditori (f.d.22, 27).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2017, s-a respins ca fiind neîntemeiată contestația depusă de BC „ProCredit Bank” SA asupra tabelului definitiv al creanțelor, în partea includerii în tabel a creanțelor înaintate de creditorii Roșioru Vasile, SA „Oldex”, Ranga Corneliu și Neznaico Igor față de masa debitoare a SRL „Numex&Co” (f.d.38-39).

La 14 iunie 2017 BC „ProCredit Bank” SA a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2017, solicitînd admiterea recursului, casarea încheierii și emiterea unei noi hotărîri de admitere a contestației în sensul formulat (f.d.44).

În motivarea recursului a invocat că la examinarea contestației înaintate nu a fost citat, iar urmare a verificării portalului instanței de apel, cunoștea despre ședințele de judecată din 21 decembrie 2016, 20 martie 2017 și 11 mai 2017, însă din discuția telefonică purtată cu greșierul, a fost anunțat că se vor examina alte cereri, dar nu contestația înaintată, făcînd referire la art. 144 alin. (2) și (3) din Legea insolvabilității.

Susține, că a luat cunoștință de încheierea recurată la 31 mai 2017.

Consideră creanțele creditorilor Roșioru Vasile, SA „Oldex”, Ranga Corneliu și Neznaico Igor că nu sunt fundamentate prin probe, întrucît acestea sunt axate pe contracte de fidejusiune semnate de debitor pentru Lupu Anatolie și Lupu Nelea, precum și pe contractele de cesiune prin care Sillion Ion preia obligația ultimilor de achitare a datoriilor față de Roșioru Vasile.

Referindu-se la art. 1156 din Codul civil, afirmă că fidejuserul nu poate pretinde validarea creanțelor, deoarece nu deține o creanță față de întreprinderea insolvabilă, ci față de Sillion Ion.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de BC „ProCredit Bank” SA urmează a fi respins pentru următoarele motive.

Conform art. 356 din Codul de procedură civilă, cererea de declarare a insolvenței se judecă în instanță conform normelor generale din prezentul cod, cu excepțiile și completările stabilite de legislația insolvenței.

Potrivit art. 427 lit. b) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, restituind pricina spre rejudecare.

Art. 1 alin. (4) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012 prevede că, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

În conformitate cu art. 8 alin.(1) din Legea insolvenței, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Instanța de recurs reține că, încheierea instanței de apel din 20 martie 2017 a fost expediată în adresa părților prin scrisoarea din 30 martie 2017 (f.d.43), iar recursul a fost declarat la 14 iunie 2017, reieșind din amprenta sigiliului aplicată pe scrisoarea de însoțire expediată în adresa Curții de Apel Chișinău (f.d.44).

Având în vedere faptul că din materialele cauzei nu se poate desprinde momentul comunicării recurentului încheierii Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2017, însă în recurs ultimul invocă faptul că a luat cunoștință cu încheierea recurată la 31 mai 2017, la care instanța de recurs îi va acorda credibilitate, deoarece nu există alte probe ce ar atesta contrariul, Colegiul ajunge la concluzia că demararea căii de atac a fost exercitată în termen.

Instanța de recurs constată următoarele circumstanțe relevante recursului declarat de BC „ProCredit Bank” SA.

Prin contractul de împrumut nr. 01 din 17 aprilie 2015 SRL „Numex&Co”, în calitate de împrumutător, a acordat un împrumut bănesc în sumă de 400000 de lei SA „Oldex”, în calitate de împrumutat, cu termenul de rambursare 31 octombrie 2015 (f.d.26).

În conformitate cu contractul de împrumut nr. 02 din 27 aprilie 2015 SRL „Numex&Co”, în calitate de împrumutător, a acordat un împrumut bănesc în sumă de 350000 de lei SA „Oldex”, în calitate de împrumutat, cu termenul de rambursare 31 decembrie 2015 (f.d.26).

Prin contractul de fidejusiune nr. 1 din ianuarie 2016, Silion Ion în calitate de cesionar, a cedat obligațiile asumate față de Roșioru Vasile, în calitate de creditor, iar SRL „Numex&Co”, în calitate de fidejutor, s-a obligat față de creditor să restituie datoria cesionarului în mărime de 510000 de euro, ce rezultă din contractul de cesiune nr.1 din 11 ianuarie 2016 (f.d.56-56 verso).

În conformitate cu contractul de fidejusiune nr.2 din ianuarie 2016 Silion Ion în calitate de cesionar, a cedat obligațiile asumate față de Roșioru Vasile, în calitate de creditor, iar SRL „Numex&Co”, în calitate de fidejutor, s-a obligat față de creditor să restituie datoria cesionarului în mărime de 255000 de euro, ce rezultă din contractul de cesiune nr.2 din 11 ianuarie 2016 (f.d.57-57 verso).

În tabelul definitiv al creanțelor creditorilor împotriva patrimoniului debitorului SRL „Numex&Co” înregistrat în Curtea de Apel Chișinău sub nr.16750 la 02 noiembrie 2016, creanțele creditorilor Roșioru Vasile în sumă de 765000 de euro, echivalentul a

17046648 de lei, SA Oldex” în sumă de 750000 de lei, Ranga Corneliu și Neznaico Igor în sumă de 12500 de dolari SUA, echivalentul a 247935 de lei au fost validate și incluse ca creanțe chirografare (f.d.32).

La 28 octombrie 2016 reprezentantul creditorului BC „ProCredit Bank” SA, Șchiopu Galina a depus contestație asupra tabelului definitiv al creanțelor, solicitând admiterea contestației, excluderea din tabelul definitiv a creanțelor creditorilor: Roșioru Vasile în baza contractului de fidejusiune – în sumă de 765000 de euro; SA „Oldex” în baza contractului de împrumut, în sumă de 1050000 de lei; Ranga Corneliu și Nezmaico Igor în baza contractului de împrumut în sumă de 27500 de euro și respingerea cererii de admitere a creanțelor respectivilor creditori (f.d.22, 27).

Verificînd legalitatea încheierii contestate prin prisma argumentelor invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, actul de dispoziție judecătorească a fost emis cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural, fără elucidarea circumstanțelor importante ale pricinii.

Potrivit art. 6 alin. (1), (3) și (4) din Legea insolvenței, citarea participanților la proces se efectuează de către instanța de insolvență din oficiu notificarea și înștiințarea, cu excepția cazului în care sarcina notificării și a înștiințării aparține unor alte organe care aplică procedura, precum și convocările prevăzute de prezenta lege cad în sarcina administratorului provizoriu sau administratorului insolvenței, sau a lichidatorului, după caz. Notificările și înștiințările se fac prin scrisori recomandate, iar în cazurile expres prevăzute de prezenta lege și prin publicare în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 46 din Legea insolvenței, creditorul căruia, pentru aceeași prestație, îi sînt datori debitori solidari poate cere oricărui dintre ei achitarea întregii sume pe care acesta o datorează la momentul intentării procesului de insolvență. Debitorii solidari și fidejutorul pot înainta creanțele pe care aceștia ar putea să le aibă din executarea creanțelor creditorului pe viitor față de debitorul aflat în proces de insolvență numai dacă creditorul nu a înaintat creanțele sale în procesul de insolvență.

Potrivit art. 141 alin. (1) și (3) din Legea insolvenței, cererea de admitere a creanțelor are același regim juridic ca și cererea de chemare în judecată, cu excepțiile stabilite la art.19. La cerere se anexează documentele justificative din care izvorăsc creanțele și actele de constituire de garanții.

Conform art. 144 alin. (1), (3), (4) și (9) din Legea insolvenței, debitorul și creditorii pot să formuleze contestații cu privire la creanțele și la drepturile de preferință neadmise sau trecute integral sau parțial de administratorul insolvenței/lichidator în tabelul definitiv. Instanța de insolvență soluționează contestațiile în ședință de validare sau în cadrul unei alte ședințe speciale, cu citarea contestatorului, a creditorului care deține creanța contestată, dacă acesta nu este chiar contestatorul, a administratorului insolvenței/lichidatorului și a oricărei alte părți interesate, după caz. Dacă la examinarea contestației se constată existența unui litigiu de drept, instanța de insolvență admite contestația printr-o încheiere motivată, care poate fi atacată cu recurs de către creditorul a cărui creanță nu a fost validată. În acest caz, creanța se radiază din tabel, iar creditorul a cărui creanță nu a fost validată este în drept să intenteze proces separat de confirmare a creanței sau de preluare a procesului pendinte. Creanțele față de care au fost admise contestațiile se iau în calcul la elaborarea planului

de distribuire intermediară prin rezervarea lor din masa debitoare, în condițiile stabilite la art.152. Instanța de insolvență soluționează contestația prin încheiere care poate fi contestată cu recurs. Încheierea irevocabilă prin care contestația este admisă sau respinsă cu validarea creanței este executorie pentru administratorul insolvenței/lichidator și pentru toți creditorii. Încheierea constituie temei pentru rectificarea tabelului definitiv al creanțelor sau a tabelului definitiv consolidat fără a se convoca ședință specială de validare.

Colegiul menționează că instanța de insolvență a omis să citeze contestatorul BC „ProCredit Bank” SA pentru ședința de judecată din 20 martie 2017 în care s-a examinat contestația înaintată de ultima asupra tabelului definitiv al creanțelor SRL „Numex&Co”, or din materialele cauzei nu se poate constata faptul înștiințării creditorului BC „ProCredit Bank” SA despre ședința de judecată respectivă.

Totodată, Colegiul notează că elucidarea corectă a aspectului ce ține de înștiințarea creditorilor despre data, ora și locul ședinței din 20 martie 2017, urma a fi efectuată prin expedierea unei notificări sau înștiințări prin scrisoare recomandată, însă la materialele dosarului acestea lipsesc.

În acest sens, instanța de recurs subliniază că din conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată din 20 martie 2017, se desprinde că la ședința de judecată s-au prezentat administratorul insolvenței SRL „Numex&Co”, ÎI „Hanganu Grigore”, reprezentantul lui Roșioru Vasile, Alexandru Iachimciuc și reprezentantul Valentinei Țurcan, avocatul Nicoară Dan (f.d.36), iar din cuprinsul actului de dispoziție judecătorească contestat nu se regăsește nici o mențiune cu privire la prezența contestatorului BC „ProCredit Bank” SA, precum și poziția acestuia vis-a-vis de obiectul examinării.

Respectiv, instanța de recurs nu poate accepta faptul că instanța de insolvență în încheierea recurată menționează doar poziția administratorului insolvenței cu privire la contestația înaintată de creditorul BC „ProCredit Bank” SA, în situația în care art. 144 alin. (3) din Legea insolvenței impune obligația citării ultimului la examinarea contestației înaintate, or contestația asupra tabelului definitiv al creanței urmează a fi examinată cu citarea obligatorie a contestatorului, însă în speță, instanța de insolvență, respectând principiul contradictorialității și nemijlocirii, urma să asigure citarea părților despre locul, data și ora ședinței de judecată și să dea posibilitatea creditorului BC „ProCredit Bank” SA de a-și prezenta și susține poziția în raport cu contestația înaintată în acest sens.

În acest sens, Colegiul reține ca întemeiate argumentele recurentului că la examinarea contestației înaintate nu a fost citat, or potrivit art. 144 alin.93) din Legea insolvenței, instanța de insolvență soluționează contestațiile în ședință de validare sau în cadrul unei alte ședințe speciale, cu citarea contestatorului, a creditorului care deține creanța contestată, dacă acesta nu este chiar contestatorul, a administratorului insolvenței/lichidatorului și a oricărei alte părți interesate, după caz.

În altă ordine de idei, instanța de recurs menționează că în conformitate cu art. 270 alin. (1) lit. d) și e) din Codul de procedură civilă, în încheierea judecătorească se indică problema asupra căreia se emite și motivele care au determinat concluziile instanței și legea guvernantă.

Potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei

privind calitatea hotărârilor judecătorești, o motivație și o analiză clară sunt cerințele fundamentale ale hotărârilor judecătorești și un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evedențieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate.

Colegiul menționează că, art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justițiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligației instanțelor de judecată de a-și argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanțelor pricinii. Îndatorirea de a motiva coerent și unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicții între motivare și dispozitiv, constituie o garanție pentru justițiabili, în fața eventualului arbitrar judecătorec, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

Instanța de recurs consemnează că, Codul de procedură civilă consacră principiul general după care orice hotărâre judecătorească trebuie să fie motivată și să reprezinte premisa pentru soluția din dispozitiv. Această dispoziție este edictată atât în interesul unei bune administrări a justiției și încrederii ce trebuie să inspire justițiabililor cât și pentru a se da instanțelor superioare posibilitatea de a controla judecata primelor instanțe. Pentru satisfacerea acestui principiu, judecătorii fondului sunt datori să arate motivele de fapt și de drept care au format convingerea lor, să enunțe cele constatate și dovezile care au determinat-o.

Colegiul subliniază că, creanța este validă atunci, când ea a ajuns la scadență și care trebuie să fie *certă* – neîndoielnică, în sensul că asupra ei să nu fie conturat un litigiu; *lichidă* – având un cuantum precis determinat; *exigibilă* – a cărei executare creditorul poate să o pretindă imediat.

În acest sens, instanța de recurs remarcă faptul că instanța de insolvență la soluționarea contestației înaintate de BC „ProCredit Bank” SA nu a ținut cont de o serie de circumstanțe care au determinat-o să adopte o concluzie pripită și neîntemeiată, și anume, nu a constatat certitudinea creanței creditorului Roșioru Vasile, deoarece reieșind din contractele de fidejusiune nr. 1 și nr. 2 din ianuarie 2016 (f.d. 56-56 verso, 57-57 verso) se desprinde că Silion Ion în calitate de cesionar, a cedat obligațiile asumate față de Roșioru Vasile, în calitate de creditor, iar SRL „Numex&Co”, în calitate de fidejutor, s-a obligat față de creditor să restituie datoria cesionarului ce rezultă din contractele de cesiune nr. 1 și nr. 2 din 11 ianuarie 2016, însă la materialele cauzei contractele de cesiune menționate lipsesc.

Mai mult decât atât, instanța de insolvență urma să verifice dacă față de Silion Ion au fost înaintate careva cerințe cu privire la executarea obligației asumate de acesta față de creditorul Roșioru Vasile, în sensul executării contractelor de fidejusiune, or potrivit art. 142 alin. (11) din Legea insolvenței, un creditor care, înainte de înregistrarea unei cereri de validare, a primit o plată parțială pentru creanța sa de la un debitor sau de la un fidejutor al debitorului poate avea creanța înscrisă în tabelul de creanțe numai pentru partea pe care nu a încasat-o încă.

În acest sens, instanța de recurs consideră întemeiat argumentul recurentului precum că fidejutorul vine la obligații doar dacă debitorul principal, adică Silion Ion, nu execută obligația principală și nu poate pretinde validarea creanțelor, deoarece nu deține o creanță față de întreprinderea insolubilă, ci față de debitorul Silion Ion, or potrivit art. 1156 alin. (1) din Codul civil, în cazul neexecutării obligației principale, fidejutorul și debitorul sînt obligați solidar în fața creditorului dacă în contract nu este prevăzut altfel.

Cu referire la creanțele creditorului SA „Oldex”, Colegiul reține că la emiterea încheierii recurate, instanța de insolabilitate nu a verificat actele ce ar confirma natura și conținutul raportului obligațional, legalitatea și temeinicia creanței respective, or din materialele cauzei nu poate fi constatat caracterul juridic de lichiditate, certitudine și exigibilitate a creanței înaintate de primul față de SRL „Numex&Co” în sumă de 750000 de lei.

Cu toate că instanța de insolabilitate reține că creditorii *inter alia* SA „Oldex” au anexat la cererea de validare a creanțelor acte confirmative existenței creanțelor sale, creanțele fiind verificate de administrator și propuse spre validare, însă instanța de recurs nu poate verifica aceste argumentări în lipsa actelor confirmative cu privire la certitudinea, exigibilitatea și lichiditatea creanței creditorului SA „Oldex” față de SRL „Numex&Co” în sumă de 750000 de lei, or potrivit art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept teme al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Mai mult, potrivit contractelor de împrumut nr. 01 din 17 aprilie 2015 și nr. 02 din 27 aprilie 2015, SRL „Numex&Co”, în calitate de împrumutător, a acordat SA „Oldex”, în calitate de împrumutat, împrumuturi bănești în sumă de 400000 de lei și respectiv 350000 de lei (f.d.26, 26 verso), însă reieșind din lista creditorilor SRL „Numex&Co”, prezentată de recurent, SA „Oldex” figurează ca creditor cu suma de 750000, fără să fie specificată valuta. Astfel, din lipsa la materialele cauzei a altor documente justificative din care izvorăsc creanțele ultimului, instanța de recurs nu poate verifica cu certitudine circumstanțele respective.

Deși instanța de insolabilitate a reținut corect prevederile art. 144 alin. (8) din Legea insolabilității, care prevăd modul de înaintare a contestațiilor împotriva trecerii unei creanțe în tabelul definitiv, aceste prevederi au fost reținute în mod formal, iar simpla menționare a normei de drept nu poate substitui motivarea acțiunilor instanței de insolabilitate și nu poate suplini lipsa unei încheieri motivate și aduce o neclaritate în privința motivelor pentru care anumite argumente au fost acceptate în mod formal.

Astfel, nu este clară poziția instanței de insolabilitate cu privire la respingerea contestației înaintate de BC „ProCredit Bank” SA privind includerea în tabelul definitiv a creanțelor creditorului SA „Oldex”, în situație în care din cuprinsul încheierii recurate nu se poate elucidă dacă datoriile debitorului față de creditorul SA „Oldex” sunt confirmate prin acte doveditoare, condiție impusă de art. 141 alin. (3) din Legea insolabilității.

Din raționamentele descrise, instanța de recurs nu poate reține concluzia instanței de insolabilitate precum că datoriile și-au găsit confirmare, în lipsa efectuării unei incursiuni cu privire la documentele justificative din care izvorăsc creanțele creditorului SA „Oldex”.

Din considerentele menționate și a normelor de drept invocate mai sus, Colegiul ajunge la concluzia admiterii recursului declarat de BC „ProCredit Bank” SA, casării încheierii Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2017.

Având în vedere că instanța de insolabilitate nu a elucidat circumstanțele importante ale pricinii și a aplicat eronat normele de drept material și procedural la soluționarea cauzei, lacune care nu pot fi corectate în cadrul procedurii de examinare în recurs și prin urmare, cauza urmează a fi restituită spre rejudecare în instanța de insolabilitate a Curții de Apel Chișinău în același complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, instanța de insolabilitate urmează să țină cont de cele menționate și reexaminând cauza să emită o hotărâre legală și întemeiată cu respectarea drepturilor procedurale ale părților.

În conformitate cu art. 427 lit. b) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e

Se admite recursul declarat de banca comercială „ProCredit Bank”, societate pe acțiuni.

Se casează încheierea Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2017, în cadrul procedurii de insolabilitate a societății cu răspundere limitată ”Numex&Co”, cu privire la contestația înaintată de banca comercială „ProCredit Bank”, societate pe acțiuni asupra tabelului definitiv al creanțelor societății cu răspundere limitată „Numex&Co”, cu restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de insolabilitate a Curții de Apel Chișinău în același complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ala Cobăneanu